

zástavu. Nemá-li jí žalobkyně v rukou a nenabídla-li se ji vrátiti, nutno — jak právem vyřkl odvolací soud — žalobu pro tentokráte zamítnouti. Dovolání nelze dáti za pravdu ani potud, pokud míní, že mylně má odvolací soud za to, že bylo povinností žalobkyně žalobní žádání doplniti v tom smyslu, že jsou žalovaní povinni zaplatiti pouze proti vrácení zástav. Dle Šu 405 c. ř. s. není soud oprávněn přiřknouti žalobkyni něco, co není v souhlasu s její žalobní žádostí. Vzhledem k tomu, že dovolací soud sdílí plně názor odvolacího soudu, že zažalovaná pohledávka je sice po právu, že však žaloba je předčasnou, netřeba se obíratí dále uplatňovanými dovolacími důvody dle č. 2 a 3 Šu 503 c. ř. s.

Čís. 6439.

V případě Šu 465, druhý odstavec, c. ř. s. lze podati odvolání do protokolu i zmocněncem neadvokátem.

(Rozh. ze dne 4. listopadu 1926, R I 953/26.)

Žaloba manželů Karla a Kateřiny H-ových byla procesním soudem první stolice (okresním soudem v T., kde není usazen advokát) zamítnuta. Do rozsudku podala Kateřina H-ová protokolárně odvolání jménem svým i svého manžela. Odvolací soud odmítl odvolání Karla H-a jako nepřipustné, maje za to, že protokolární odvolání za předpokladů Šu 465, druhý odstavec, c. ř. s. může býti podáno pouze stranou samou, nikoliv i zmocněncem neadvokátem.

Nejvyšší soud zrušil napadené usnesení a uložil odvolacímu soudu, by nehledě k odmítacímu důvodu, jednal také o odvolání Karla H-a.

Důvody:

Spolužalující manželka podala u okresního soudu, jako soudu procesního, v místě, kde není usazen advokát, odvolání do protokolu nejen vlastním jménem, nýbrž i jménem svého spolužalujícího manžela, ačkoli plné moci nevykázala. Odvolací soud odmítl odvolání ohledně manžela, zastáváje názor, že podle §§ 463 a 465 odst. 2 c. ř. s. může býti podáno odvolání buď jen písemně advokátem nebo sice do protokolu, ale stranou samotnou, nikdy však do protokolu plnomocníkem a že mimo to manželka nevykázala plné moci. Nelze sice souhlasiti s onou částí vývodů rekursu, které tvrdí, že prý jsou oba manželé nerozlučnými společníky ve sporu podle Šu 14 c. ř. s., takže odvolání jednoho platí také pro druhého, neboť nejde tu o společenství, při němž by se účinek rozsudku vztahoval buď podle povahy sporného právního poměru nebo podle zákonného předpisu na všechny společníky, takže by různá rozhodnutí proti jednotlivým společníkům právnícky byla nemožna; naopak při této žalobě o náhradu škody jsou různé rozsudky ohledně každého z obou manželů zcela dobře možny, zvláště když manžel odůvodňuje svou škodu

také z jiných skutečností, než manželka, na př. z ušlého výdělků a ze strávených úspor. Naproti tomu jest však rekurs v ostatních svých vývodech oprávněn. Podle pravidla, vysloveného v §u 463 druhý odstavec c. ř. s. a také již v §u 27 první odstavec c. ř. s., musí býti strany v odvolacím řízení zastoupeny advokáty a podle §u 467 čis. 5 c. ř. s. musí býti odvolací spis podepsán advokátem. Z tohoto pravidla jest však stanovena výjimka v §u 465 druhý odstavec c. ř. s., že v místech, kde nesídlí aspoň dva advokáti, může býti odvolací spis nahrazen prohlášením do soudního protokolu, které nepotřebuje spolupůsobení advokáta. Zákon nenařizuje, že by strana musila učiniti takové prohlášení osobně. Platí tedy i zde předpisy §§ 26, 29, 33 a 34 c. ř. s., že strana — pokud zákon nic jiného nenařizuje — může předsevzít procesní úkony i zmocněncem, že tímto zmocněncem může býti každá svéprávná osoba (§ 29 c. ř. s. ve znění čl. IV. čis. 1 zák. čis. 161/21 sb. z. a n.), že v místech, kde nesídlí aspoň dva advokáti, může býti zmocněncem laik i tehdy, když předmět sporu jest vyšší než 2.000 Kč a že procesní úkon, předsevzatý podle plné moci zmocněncem, platí za úkon strany samotné. Nebylo tedy závady, by manželka nepodala odvolání do protokolu nejen vlastním jménem, nýbrž v zastoupení manžela. Manželka ovšem plné moci nevykázala, ale ani tento nedostatek nestačil k odmítnutí odvolání. Již procesní soudce, připustiv procesní úkon manželkou v zastoupení manžela (a šlo o úkon nutný, protože byl již poslední den odvolací lhůty), měl podle §u 38 druhý odstavec c. ř. s. naříditi, by do určité lhůty byla buď plná moc předložena — bylo-li tu již tehdy zmocnění — nebo by bylo schválení manželovo prokázáno — nebylo-li tu ještě zmocnění — pod následky v zákoně uvedenými. Neučinil-li tak první soud, měl to naříditi druhý soud, ale nemohl bez takového nařízení prohlásiti procesní úkon za nepřipustný z důvodu nedostatku plné moci. Takového doplnění nyní již třeba není, protože stěžovatel jednak vlastnoručním podpisem, jednak svým zmocněným advokátem v rekursu prohlašuje, že již před odvoláním zmocnil k tomu svou manželku ústně a že jak zmocnění, tak schválení svým podpisem projevuje. Tento projev stal se včas, protože dosud žádná lhůta určena nebyla.

Čís. 6440.

Nárok pojištěnce revírní bratrské pokladny proti pokladně na náhradu škody, ježto prý byl uveden pokladnou v omyl (byla mu dána nesprávná informace), k čemuž prý došlo za příčinou jeho pojišťovacího poměru k pokladně, nelze uplatňovati na řádném soudě, nýbrž na rozhodčím soudě podle §u 58 zákona ze dne 11. července 1922, čis. 242 sb. z. a n.

(Rozh. ze dne 4. listopadu 1926, R I 968/26.)

Žalobu pojištěnce proti revírní bratrské pokladně o náhradu škody soud první stolice k námitce nepřipustnosti pořadu práva odmítl, rekursní soud námitku zamítl.